

flutte sig til Forslaget Nr. 27, som gaar ud paa at negte 8000 Kroner, som Indenrigsministeren har begjært for at kunne lade unge teknisk uddannede Mænd rejse til Udlandet for der at gjøre sig bekendt med de nyere Fremstridt i deres Fag, hvilket man bedre kan sætte sig ind i ved personligt Syn, end ved blot at læse sig det til. Det glæder mig at høre, at det ærede Flertal egentlig talt er enigt med Mindretallet i, at en saadan Sum vilde være særdeles nyttig anvendt paa denne Maade. Det tror jeg ogsaa vil være tydeligt og klart, naar man ser hen til, at under Indenrigsministeriets Ledelse er henlagt baade Post- og Telegraf- og Sernbanevæsenet. Der vil være saa stor Brug for dygtige tekniske Kræfter, at det efter min Mening vilde være en meget daarlig Økonomi at negte disse 8000 Kroner, og jeg kan ikke tilbageholde min Forundring over den Motivering, som den ærede Ordfører brugte til Forsvar for Flertallets Forslag, idet han nemlig, hvis jeg ikke opfattede ham feil, erklærede, at i og for sig kunde det være en meget hensigtsmæssig Anvendelse af Penge, men den nuværende Indenrigsminister kunde man ikke betro disse Penge (Ordføreren: Ganske, det sagde han ikke!). Underledes kunde jeg ikke godt opfatte ham. Hvad de øvrige Forslag angaar, vil man jo se, at Udvalget har været enigt. Jeg finder mig kun opfordret til to Bemærkninger. Den ene er den, at den Bemærkning, der findes i Betænkningen under Nr. 77, ikke hidrører fra Udvalget, som det ved en Feiltagelse blev yttret af den ærede Ordfører, men fra Udvalgets Flertal (Ordføreren: Ja, det er rigtigt!) Dernæst vil jeg bemærke, at Udvalget træder i Forhandling med Indenrigsministeren for at bevæge ham til atter at træde i Forbindelse med Civillisten om enkelte Forholds bedre Ordning, men at Mindretallet uden noget som helst Hensyn dertil er bestemt paa at tilraade at bevilge de 50,000 Kr. til Opførelsen af en ny Bygning ved Palatet paa Amalienborg. Dertil skal jeg indskrænke mig.

Indenrigsministeren (Lohjensen): Jeg deler ganske den Opfattelse af Flertallets høitærede Ordførers Udtalelser om Forslaget under Nr. 27, som vi nys hørte af det ærede Medlem, der sidst havde Ordet. Der er altsaa ikke nogen principiel Grund tilstede for Flertallet til ikke at foreslaa disse 8,000 Kr. bevilgede, og jeg haaber derfor, at det ærede Thing ikke vil følge den ærede Ordfører med Hensyn til dette Forslag. Jeg skal nu tillade mig at fremsætte Grunde, hvorfor det forekommer mig, at det vilde være libet forstandigt, om man her vilde negte et Beløb af 8,000 Kr., naar man ikke har vægtige, fra Realiteten hentede Grunde derfor. Jeg beder ærede Medlemmer erindre, hvilke ganske overordentlig store Beløb vi aarslig anvende til de Administrationsgrene, hvis

Junktionærer netop ved Reiser skulde sætte sig istand til at følge disse Administrationsgrenes Udvikling i Udlandet, og som paa den Maade skulde, befrugtede ved deres Erfaringer, virke bedre og heldigere for dem herhjemme. Vi anvende til Postvæsenet 3,200,000 Kr. og til vort Sernbanevæsen — det vil sige blot til Driften af Statsbanerne — 5 Millioner Kr. Udgiften til vort Telegrafvæsen er 550,000 — jeg nævner her kun afrundede Tal for at gjøre Størrelserne saa anskuelige som mulig — og vort Ve- og Vandbygningsvæsen andrager en Udgift af 150,000 Kr. Udgiften til de offentlige Arbejder samt til Kommunikationsvæsenets Fremme er paa Budgettet for iaar ansat til 4 Millioner Kr., og vi have endnu en Post, som vedrører de under Indenrigsministeriet forterende Administrationsgrene til et Beløb af 400,000 Kr. Disse Beløb udgjøre tilfammen 13,300,000 Kr., og i Forhold til, hvad vi faaledes for det kommende Finantsaar ere i Begreb med at bevilge til disse Administrationsgrene, og hvad vi sandsynligvis for senere Aar vilde bevilge dertil med stedsse vokende Beløb, er det en Draabe i Havet, naar man her begjærer 8,000 Kr. for at lade Junktionærer, unge, dygtige Mænd, som kunne gjøre deres Fædreland Nytte, rejse udenfor Landet for at lære og se, og for at de, naar de komme tilbage efter at have lært og set, hvad de i denne Retning kunne lære og se, skulde — det er mit Haab — rigelig erstatte os de 8,000 Kroner, vi anvende i denne Retning. Jeg skal ikke henvise til Udlandet, thi jeg veed, at Mange her i Salen ikke ville tage Argumenter hentede derfra for gode; men jeg skal dog nævne, at man der anvender ganske overordentlig betydelige Udgifter i denne Retning, netop fordi man veed, at en af de sikreste Kilder til at faae disse store Udgifter vel administrerede, er den, at man lader Folk i deres Ungdom, naar de have vist Talent og Dygtighed i deres Fag, blive befrugtede ved at se, hvorledes det gaar til i Udlandet. Jeg tror ogsaa, at man i denne Sal, og ikke mindst den ærede Ordfører, har udtalt sig i Retning af at bringe frisk Blod ind i Administrationen, og det forekommer mig derfor, at han maatte være den, der allersnæst burde modfatte sig Forsøg i den af mig angivne Retning. Jeg haaber derfor, at det ærede Thing i Statskassens og Publikums velforsaaede Interesse vil give dette ringe Beløb i det Diemed, som er begjært af Indenrigsministeren og støttet af Mindretallet. — Imod Forslaget under Nr. 28 kan jeg Intet finde at erindre. Den ærede Ordfører udtalte, at det er en Posteringspag, og naar det kun er det, finder jeg Intet derimod at indvende. Det er en Overenskomst med Selskabet, som ligger til Grund for Posten, og at Beløbet indføres i Statskassen og posteres paa den her ommeldte Konto som Kommisariatsudgifter, kan jeg ikke have Noget imod. Under denne Forudsætning kan jeg alt-